

Климент Охридски

Из трипесници на
Рождество Христово

Трипеснец на първи глас

Песен първа

Към Витлеем ума си да насочим
да се поклоним на яслите и пещерата,
където лежи невместимият в небесата
Словото събезначално на Отца и Духа;
по своя воля в нашето естество въплъти се Бог.

Легионите безплътни с пастирите
възвестяват на всички земни Христовото рождение.
„Слава във висините!“ – пеят – „И на земята мир!“ (Лук. 2:14)
Творецът на света Едем отваря.

Исаие, светло заиграй. Ти, който си предрекъл
на земята Иудова и на Витлеем,
че Девата безсеменно зачена (по Ис. 7:14)
Бога и Човека – едновременно в две естества.

Песен осма

Младенец става Словото предвечно,
безначално родилият се от Отца,
сътворилият годините и вековете (по Пс. 103:19)
и утвърдилият чрез дланите си всичко,
въздигащ падналото естество човешко.
Затова, възпявайки, да казваме:
„Благославяйте всички дела Господни!
Пейте Господу и прославяйте го во веки“ (Дан. 3:57).

Едем радостно възтрепера,
първосъздадения възприе отново.
Пророчеството днес се сбъдна:
„Ще слезе Слово като дъжд на руно“ (Пс. 71:6).
Нему велегласно да възпяваме:
„Благославяйте всички дела Господни.“

Към Богородица

Небе и земя, ликувайте светло,
приемайки общата радост,
ведно се сбират ангели и хора,
рождеството Христово възвестяват,

и заедно запяват песен:
„Благодарявайте всички дела Господни.“

Песен девета

Тайнството страшно стана явно днес:
в ясли лежи безначалното Слово.
Без да се отделя от недрата родителски,
като младенец Христос с пелени се повива,
Бог и човек – двоен по естество.

Пожелал си да отмахнеш престъплението Адамово
и естеството човешко от злотление да спасиш,
затова и слезе на земята,
та да въздигнеш на небето пак
чрез безкрайното си милосърдие всички земни.

Трипесенец на втори глас

Песен втора

Безсеменна плът Бог Слово приема,
за да обнови падналото естество човешко.

Без да се откъсва от родителските недра,
Бог Слово безсеменно плът приема.

Събезначалното на Отца и Духа Слово
безсеменно чрез девица се въплъти.

Песен осма

Небесни ангели и земни чловеци,
съберете се в хор и Мария възпявайте,
поклонете се с почит на яслите и пещерата,
младенеца Христос превъзнасяйте.

Исаия те видя, пречиста Дево,
като поклънал от Давидовия корен жезъл (по Ис. 11:1).
От него възсия Христос,
целия свят към вечното царство водещ.

Пречиста владичице,
ти, родилата безсеменно своя Творец,
премахни, моля те, моите съблазни,

единствена ти си застъпница на всички.

Песен девета

Радвайте се днес, Адаме, Аврааме и Давиде,
Моисее, Ароне и Самуиле, всички патриарси и пророци.
От вас засия зарята пресветла
и света просвети чрез своето рождение.

Яслите и пещерата пригответи, Витлееме.
Словото боговместимо идва в плът при нас,
както пророк Исаия възвести, от божествено прозрение озарен:
„Безсеменно девица ще зачене (по Ис. 7:14)
и ще роди двойния по естество Бог.“

Дерзай, дъще Сионова. Захарий нявга изрече:
„Ето, твоят цар праведен пристига“ (Зах. 9:9).
Адам от тление ще спаси, с пелени повива се,
той, разкъсалият примките ни греховни.

Трипеснец на трети глас

Песен трета

Чрез милосърдието си, Владико, наклонил небесата (по Пс. 17:10),
ти слезе като дъжд на руно в девическа утроба (по Пс. 71:6),
за да потърсиш, милосърдни, заблудения, първосъздадения [Адам].

Обогатени чрез рождеството ти, Владико,
покланяме се на пещерата и яслите целуваме,
в които, щедри, ти почиваш и обновил си ни сега.

Адама, тленния, в нетление обличаш:
ти, който по природа си предвечен, доброволно
на времето подвластен ставаш,
неразлъчен по природа от Отца и Духа.

Песен осма

Създаденото от ръцете ти пречисти, поискал да направиш ново,
Христе, ти сякаш върху херувим във ясли легна –
ти, повиващият със мъгла земята,
по своя воля в пелени повиваш се, Владико,
затуй [ти пеем: „Благославяйте всички дела господни!“]

Видял пророчеството ти да се изпълва,
Давиде, тържествувай!
Както възгласи Светият Дух и каза:
„От утробата му плод на моя престол ще поставя“ (Пс. 131:11)
Христос, когото възпяваме и величаем.

Към Богородица

Заченала си, Дево, Бога, седящ на раменете херувимски,
родения без майка от Отца преди началото на времето.
И раждаш тоз, що днес безсеменно във теб се възплъщава,
комуто пеем: „Благославяйте [всички дела господни]“.

Песен девета

Адаме, ликувай и весели се, Давиде,
защото от двата ви корена се ражда Творецът,
отварящ дверите на царството, Едема,
той идва, за да се роди във пещерата земна
от Девата пречиста.

Христос се ражда – славете го! – в пещерата Витлеемска.
Едемът се отваря – ликувай ти, Адаме!
Потомката Давидова проклятието съкруши.
Тя ражда истинното слънце,
във плът заченала, без семе.

Радвай се, о, Витлееме, приготвящ пещерата!
Когото небесата не побират – във нея се побира.
Пастири изумени ангелска песен трепетно възпяват:
„Цар небесен в пещера земна от Девата се ражда!“

КРАЙ

© Г. Попов, превод от старобългарски

При превода са извършени някои редакционни промени.

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11542>]